

[Indenrigsministeren.]

at oplyse Tinget om, hvad denne lille Bestemmelse indeholdt. Jeg skal til Gengæld gøre det, og jeg skal da nævne, at det drejer sig om et Beløb af ca. 30 Mill. Kr.; der staar ikke, hvordan Staten skal faa disse Penge, men da det drejer sig om en Ophævelse af Ejendomsskatter, skal disse 30 Mill. Kr. formentlig tilvejebringes gennem Indkomstskat. Men jeg tillader mig at spørge den ærede Ordfører for Det konservative Parti, hvorledes han agter at tilvejebringe disse 30 Mill. Kr. Det er altid meget behageligt at stille Forslag, der gaar ud paa at lette Skatter, men den Tilstand kan jo ikke opretholdes for et Parti, at man blot gør Rede for, hvilken uhyre Lettelse visse Mennesker faar her i Landet, men glemmer at meddele, at der er andre, som maa betale det. Altsaa, hvor agter Det konservative Folkeparti at hente de 30 Mill. Kr.? Jeg har hørt, at det ærede Parti var Modstander af en Forhøjelse af Personskatterne.

Jeg maa maaske ogsaa gøre en lille, man kan maaske kalde det en redaktionel, Bemærkning til Det konservative Partis Forslag. Jeg forstaar meget godt, at en saadan lille Fejl kan have indsneget sig; naar man har et Forslag liggende fra et Par Aar tilbage i Tiden og trykker det op uden at læse det igennem, kan saadan noget jo ske, men for det Tilfælde, at Forslaget skulde komme videre her i Tinget, gør jeg opmærksom paa, at i § 12 forudsættes det, at § 50 i Landkommunalloven af 1867 stadig gælder. Som bekendt ophævede vi denne Bestemmelse i Fjor, og jeg henstiller derfor, at man sætter andre Regler ind, for at der kan blive en lille Smule Mening i det hele.

Jeg skal dernæst føje nogle Bemærkninger til de Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre til Konverteringsafsnittet.

Ændringsforslaget under Nr. 3 afviger ikke i sin Affattelse mere fra det foreliggende Regeringsforslag, end at man her nok maatte kunne blive enig. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen maatte have en lidt anden Affattelse, for at ikke Fortolkningen af Bestemmelsen skulde blive for tvivlsom.

Om Ændringsforslag Nr. 4 til § 3, som angaar Konverteringen og Konsolideringen af Landhypotekforeningerne, kan jeg sige, at denne Affattelse maa jeg afgjort gaa imod. Saadan som Forslaget her er affattet, gaar det ud paa at sikre — selvfølgelig i høj Grad til Gavn for Obligationsejerne — en Konsolidering af Landhypotekforeningerne, uden at det samtidig er sikret, at der sker en tilsvarende Rentenedsættelse, som vil frem-

komme ved Konverteringen af Kreditforeningsobligationer. Jeg er meget forundret over, at Venstre har stillet dette Ændringsforslag, idet Venstre i Folketinget gav mig Tilslutning til den Affattelse, som der derefter af mig blev stillet Ændringsforslag om.

Jeg skal endelig om Ændringsforslag Nr. 9 til § 7, der tager Sigte paa visse Bestemmelser med Hensyn til Opretholdelsen af den gældende Konverteringslovs Virkninger, sige, at jeg maa anse denne Bestemmelse for fuldkommen overflødig. Den gaar efter Ordlyden ud paa at fastsætte, at visse Ting kan medtages, ved Konverteringen i samme Omfang som ved Loven af 16. December 1933; men da Regeringsforslaget slet ikke ophæver Loven af 16. December 1933, men fortsat lader denne bestaa, vil Bestemmelsen her være overflødig.

Jeg anser det i øvrigt for overflødigt at tale mere om Enkeltheder i de stillede Ændringsforslag. Forholdet er jo det, at Venstres Stilling her i Landstinget til Lovforslaget som Helhed har umuliggjort Konverteringen. Det er rigtigt, at den ærede Ordfører ligesom Venstres Ordfører i Folketinget taler smukt om denne Konvertering, om, hvor ønskelig den er, og om, hvor beklageligt det er, hvis den ikke gennemføres; men det er alt sammen kun Ord, fordi Forudsætningerne for Konverteringens heldige Forløb er, at Venstre ikke slaar det samlede Forslag i Stykker.

Naar man ser paa den foreliggende Situation uden om alle Talemaader, er Stillingen den, at der her i Rigsdagen for 2½ Maaned siden blev forelagt et samlet Konverterings- og Saneringsforslag, udarbejdet af de kyndigste, upartiske Mænd, i hvert Tilfælde upartiske i Betydningen partipolitisk upartiske. Ved lange og vanskelige Forhandlinger med Pengeinstitutterne sikrede Regeringen, at Konverteringens Risiko blev baaret i alt væsentligt af Pengeinstitutterne, dog under et vist Samarbejde med Staten.

Om de Aftaler, der har foreligget med Hensyn til Konverteringsgrundlaget med det saakaldte Bankkonsortium, der skulde overtage Risikoen, vil jeg gerne sige, at jeg har set antydet i forskellige Blade, at det skulde være særlig bankvenlige Overenskomster, der var sluttet. Jeg vil gerne anmode den ærede Ordfører (Hauch) om, hvis han mener at kunne paavise noget Punkt, hvor ikke netop i de Aftaler, der er truffet, Statens Interesser er varetaget paa rette Maade, da at sige det nu, saaledes at den Sag kan blive gjort op, hvis